

SỰ BÌNH YÊN KHIẾN CHÚNG TA QUÊN CHÚA.

Kinh thánh: Các quan xét 10:1-18

“1 Sau A-bi-mê-léc, Thô-la, con trai Phu-a, cháu Đô-đô, người Y-sa-ca, dấy lên đặng giải cứu Y-sơ-ra-ên. Người ở tại Sa-mia trong núi Ép-ra-ím, 2 làm quan xét trong Y-sơ-ra-ên hai mươi ba năm; rồi thác và được chôn tại Sa-mia. 3 Sau người ấy có Giai-rơ, người Ga-la-át, dấy lên, làm quan xét Y-sơ-ra-ên trong hai mươi hai năm. 4 Người có ba mươi con trai, cỗi ba mươi lăm con, và có ba mươi cái thành ở tại xứ Ga-la-át; ngày nay người ta cũng còn gọi nó là thôn Giai-rơ. 5 Khi Giai-rơ thác thì được chôn tại Khamôn. 6 Kế ấy, dân Y-sơ-ra-ên lại làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va, phục sự những Ba-anh và Át-tát-tê, cùng các thần Sy-ri, các thần Si-đôn, các thần Mô-áp, các thần người Am-môn, và các thần của dân Phi-li-tin: chúng lìa bỏ Đức Giê-hô-va không phục sự Ngài. 7 Con thanh nộ của Đức Giê-hô-va bèn nổi phùng cùng Y-sơ-ra-ên; Ngài phó chúng nó vào tay dân Phi-li-tin và vào tay người Am-môn. 8 Kể từ năm đó, hai dân tộc này hà hiếp và chà nát dân Y-sơ-ra-ên: những người Y-sơ-ra-ên ở bên kia sông Giô-đanh trong xứ A-mô-rít, tại miền Ga-la-át, bị hà hiếp, chà nát trong mười tám năm. 9 Dân Am-môn cũng sang qua sông Giô-đanh, đánh Giu-đa, Bên-gia-min, và nhà Ép-ra-ím; Y-sơ-ra-ên bị cơn hoạn nạn lớn lao vậy. 10 Bấy giờ dân Y-sơ-ra-ên kêu cầu Đức Giê-hô-va, mà rằng: Chúng tôi có phạm tội cùng Chúa, vì chúng tôi đã lìa bỏ Đức Chúa Trời chúng tôi, và hầu việc các thần Ba-anh. 11 Nhưng Đức Giê-hô-va đáp cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta há chẳng có giải cứu các ngươi khỏi dân Ê-díp-tô, khỏi dân A-mô-rít, khỏi dân Am-môn, và khỏi dân Phi-li-tin sao? 12 Lại khi dân Si-đôn, dân A-ma-léc, và dân Ma-ôn hà hiếp các ngươi, thì các ngươi có kêu cầu cùng ta, và ta đã giải cứu các ngươi khỏi tay chúng nó. 13 Nhưng các ngươi đã lìa bỏ ta, hầu việc các thần khác, bởi đó cho nên ta không giải cứu các ngươi nữa. 14 Hãy đi kêu cầu những thần mà các ngươi đã chọn; chúng nó khá giải cứu các ngươi trong cơn hoạn nạn! 15 Dân Y-sơ-ra-ên thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Chúng tôi đã phạm tội! Xin Chúa hãy đỗi chúng tôi theo điều Chúa cho là tốt lành, chỉ xin hãy giải cứu chúng tôi ngày nay! 16 Họ bèn cắt khỏi giữa mình các tà thần, rồi trở lại phục sự Đức Giê-hô-va; lòng Ngài buồn rầu về sự khốn khổ của Y-sơ-ra-ên. 17 Dân Am-môn nhóm lại, và đóng trại trong xứ Ga-la-át. Dân Y-sơ-ra-ên cũng nhóm lại, và đóng trại tại Mích-ba. 18 Dân sự và các quan trưởng xứ Ga-la-át hỏi nhau rằng: Ai là người sẽ khởi đầu ra đánh dân Am-môn? Người đó sẽ làm quan trưởng hết thảy dân Ga-la-át.”

Gợi ý bài học: Sau cái chết của A-bi-mê-léc, Y-sơ-ra-ên vừa trải qua một giai đoạn hỗn loạn và đổ máu nghiêm trọng. Trong hoàn cảnh ấy, Đức Chúa Trời dấy lên hai quan xét là Thô-la và Giai-rơ. Kinh Thánh chỉ ghi lại công việc của họ trong vài câu ngắn ngủi, nhưng qua đó chúng ta nhận thấy giá trị của sự phục vụ âm thầm, trung tín. Sau A-bi-mê-léc, Thô-la thuộc chi phái Y-sa-ca được Đức Chúa Trời dấy lên để giải cứu Y-sơ-ra-ên. Sau Thô-la là Giai-rơ, người Ga-la-át. Kinh Thánh không ghi lại những trận chiến hay chiến công nổi bật của hai người này. Nhưng trong suốt bốn mươi lăm năm, họ đã lãnh đạo và gìn giữ sự ổn định cho Y-sơ-ra-ên sau thời kỳ hỗn loạn của A-bi-mê-

léc. Không phải mọi người phục vụ Đức Chúa Trời đều để lại những câu chuyện gây chú ý. Có những người được Chúa sử dụng bằng cách âm thầm duy trì trật tự, chăm sóc gia đình và gìn giữ cộng đồng. Công việc của họ không ồn ào, nhưng lại vô cùng quý giá. **Đức Chúa Trời không chỉ sử dụng những con người tạo nên các chiến công lớn. Ngài cũng vui lòng dùng những người trung tín hoàn thành trách nhiệm hằng ngày tại nơi Ngài đặt để.**

Sau khi Tho-la và Giai-rơ qua đời, dân Y-sơ-ra-ên lại làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va. Lần này, sự bội đạo của họ trở nên rộng lớn hơn trước. Kinh Thánh liệt kê nhiều thần tượng mà họ thờ lạy: Các thần Ba-anh và Át-tạt-tê, Các thần của A-ram, Các thần của Si-đôn, Các thần của Mô-áp, Các thần của dân Am-môn, Các thần của người Phi-li-tin. Họ không chỉ thêm các thần ngoại bang vào đời sống tôn giáo, nhưng đã từ bỏ Đức Giê-hô-va và không còn phục vụ Ngài. Họ tìm kiếm bất cứ thần nào mà họ nghĩ có thể đem lại sự giàu có, an toàn hoặc thành công. **Đó là một hình thức pha trộn tôn giáo: thờ bất cứ thần nào miễn là mình được lợi. Đức Chúa Trời không còn là Chúa của đời sống họ, nhưng chỉ trở thành một trong nhiều lựa chọn để tìm kiếm sự giúp đỡ.** Ngày nay, chúng ta có thể không cúi lạy những tượng thần hữu hình, nhưng vẫn có thể đặt tiền bạc, thành công, địa vị, quyền lực hoặc sự công nhận của con người lên vị trí thuộc về Đức Chúa Trời. **Bất cứ điều gì chiếm lấy lòng tin cậy, tình yêu và sự vâng phục cao nhất của chúng ta đều có thể trở thành một hình tượng.**

Vì tội lỗi của Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời phó họ vào tay người Phi-li-tin và dân Am-môn. Trong mười tám năm, dân Y-sơ-ra-ên sống trong cảnh áp bức và khốn khổ. Không chỉ vùng Ga-la-át phía đông sông Giô-đanh bị tấn công, nhưng dân Am-môn còn vượt sông để đánh các chi phái Giu-đa, Bên-gia-min và Ép-ra-im. Không chịu nổi đau khổ, dân Y-sơ-ra-ên kêu cầu Đức Chúa Trời: “: Chúng tôi có phạm tội cùng Chúa, vì chúng tôi đã lìa bỏ Đức Chúa Trời chúng tôi, và hầu việc các thần Ba-anh.” Lời xưng nhận của họ nghe có vẻ đúng đắn, nhưng Đức Chúa Trời không lập tức giải cứu như những lần trước. Ngài nhắc lại những lần Ngài đã cứu họ khỏi người Ai Cập và nhiều dân tộc áp bức khác. Tuy nhiên, hết lần này đến lần khác, họ vẫn từ bỏ Ngài. Vì thế, Đức Chúa Trời phán: “Ta không giải cứu các ngươi nữa. Hãy đi kêu cầu những thần mà các ngươi đã chọn; chúng nó khá giải cứu các ngươi trong cơn hoạn nạn!” Đây là lời đáp nghiêm khắc. **Đức Chúa Trời không để con người sử dụng Ngài như một phương tiện giải quyết khủng hoảng. Dân Y-sơ-ra-ên muốn được thoát khỏi đau khổ, nhưng chưa thật sự từ bỏ những điều đã khiến họ xa cách Ngài.** Đức Chúa Trời không chỉ muốn cất đi hoàn cảnh khó khăn. Ngài muốn phục hồi mối quan hệ của dân sự với Ngài.

Sau lời cảnh cáo của Đức Chúa Trời, dân Y-sơ-ra-ên tiếp tục thú nhận tội lỗi: “Chúng tôi đã phạm tội! Xin Chúa hãy dẫn chúng tôi theo điều Chúa cho là tốt lành, chỉ xin hãy giải cứu chúng tôi ngày nay!” **Lần này, họ không chỉ nói bằng môi miệng. Họ loại bỏ các thần ngoại bang khỏi giữa mình và quay lại phục vụ Đức Giê-hô-va.** Lời xưng tội bắt đầu trở thành hành động cụ thể. Kinh Thánh cho biết: “Ngài buồn rầu về sự khốn khổ của Y-sơ-ra-ên.” Đức Chúa Trời nghiêm khắc với tội lỗi, nhưng Ngài không vui khi nhìn thấy dân Ngài đau khổ. Sự từ chối ban đầu của Ngài không nhằm xua đuổi họ mãi mãi, nhưng để bày tỏ tình trạng thật của tấm lòng họ và đưa họ đến sự

ăn năn chân thành. **Ăn năn không chỉ là cảm thấy buồn, khóc lóc hoặc thừa nhận mình sai. Ăn năn thật là thay đổi hướng đi: loại bỏ thần tượng, từ bỏ điều sai trái và quay lại phục vụ Đức Chúa Trời.**

Cuối phân đoạn, dân Am-môn tập trung quân tại Ga-la-át, còn dân Y-sơ-ra-ên nhóm lại tại Mích-ba. Những người lãnh đạo Ga-la-át bắt đầu tìm kiếm người có thể đứng đầu họ chiến đấu với dân Am-môn. Dân Y-sơ-ra-ên đã ăn năn, nhưng hoàn cảnh không lập tức trở nên dễ dàng. Quân thù vẫn còn đó và cuộc chiến vẫn ở phía trước. Tuy nhiên, điều quan trọng nhất đã bắt đầu thay đổi: họ loại bỏ thần tượng và trở về với Đức Chúa Trời. **Sự ăn năn không phải lúc nào cũng làm cho vấn đề biến mất ngay lập tức, nhưng nó đưa chúng ta trở lại đúng mối quan hệ với Chúa. Từ đó, chúng ta có thể đối diện với hoàn cảnh bằng đức tin và sự vâng phục.**

Câu hỏi giúp áp dụng bài học:

1. Tôi có đang trung tín với những công việc bình thường mà Chúa giao trong gia đình, Hội Thánh và nơi công sở, hay chỉ muốn phục vụ khi được công nhận và có vị trí nổi bật?
2. Có thần tượng nào trong đời sống (tiền bạc, lòng tự ái, danh tiếng, sự kiểm soát hoặc một điều gì đó) mà tôi không muốn từ bỏ? Xin nêu tên và nhờ Chúa giúp từ bỏ ?
3. Có khi nào Chúa chỉ là phương tiện để chúng ta sử dụng trong lúc khẩn cấp hay là Đức Chúa Trời, Đáng xưng đáng nhận được sự kính mến, yêu thương, thờ phượng và vâng phục của chúng tôi mỗi ngày.

Đức Chúa Trời mong đợi chúng ta không chỉ nói: “Con đã phạm tội”, nhưng còn can đảm loại bỏ điều sai trái và quay lại phục vụ Ngài. Nguyên chúng ta có sự ăn năn thật—không chỉ bằng cảm xúc hay lời nói, nhưng bằng những thay đổi cụ thể trong đời sống.